

[Finansministeren]

sket nogen ændringer i vurderingen af udviklingen i beskæftigelsen, selv om nogle ordførere har prøvet at give det indtryk. Vi skønnede ved fremsættelsen af finanslovsforslaget, at vi ville få 145.000 fuldtidsledige, hvortil kommer 20.000 ikke-registrerede arbejdsløse. Som jeg har nævnt, er forudsætningen om nettotilgangen til arbejdsstyrken og til antallet af arbejdsløshedsforsikrede blevet justeret opad under indtryk af de seneste oplysninger om tilgangen i 1977. Men der er altså ikke sket ændringer i beskæftigelsesskønnet, og det er derfor, det budgetterede antal modtagere af arbejdsløshedsdagpenge alene er forhøjet svarende til ændringen vedrørende den ekstra nettotilgang til arbejdsstyrken.

Et af de positive forhold, som også flere ordførere har peget på, er udviklingen i priserne, som har været roligere i de seneste måneder, end vi havde regnet med, da vi fremsatte finanslovsforslaget. Jeg kan sige, at med det sidste månedspristal, som vi har fået i dag, er det således, at gennem det sidste halve år har prisstigningstakten i månedsprisindekset svaret til en årlig stigning på 7,2 pct., medens prisstigningstakten i det foregående halve år var oppe på 12,3 pct. Og for 1978 skønnes månedsprisindekset at ville stige endnu mindre.

Alt i alt indebærer regeringens ændringsforslag for 1978-79 mindredgifter netto på drifts-, anlægs- og udlånsposterne på 0,4 mia kr., således at underskuddet nu budgetteres til 11,3 mia kr. På kapitalposterne indgår et ændringsforslag vedrørende den mindre overførsel til ATP på 0,9 mia kr., sådan at bruttokasseunderskuddet er reduceret i forhold til budgettet fra november med 1,3 mia kr.

For indeværende finansår opnås der en betydelig nedsættelse af skønnet over underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet fra over 9 mia kr. til 7 mia kr., og en tilsvarende ændring har fundet sted i vurderingen af bruttokasseunderskuddet, der nu anslås til ca. 18,5 mia kr. mod knap 21 mia kr. tidligere.

Flere ordførere har kommenteret størrelsen af underskuddet på statsfinanserne – og det indgår jo også i hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s interessante dagsorden – og det kan måske derfor være af interesse at sammenligne Danmark med andre lande i så henseende. Jeg vil senere vende tilbage til

sammenhængen mellem bruttokasseunderskuddet og underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, men skal i denne forbindelse blot nævne, at man i internationale sammenligninger af budgetunderskud normalt kun ser på underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet simpelt hen ud fra den erkendelse, at det er denne størrelse, der har mening, når man skal vurdere statsbudgettets virkning på samfundsökonomien.

Hvis vi ser på det finanslovsforslag, som vi skal vedtage senere på dagen, så kan man ved en sammenligning med vore EF-partnere konstatere følgende. Jeg tror næsten, jeg må bede om hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bevågenhed, for det er jo først og fremmest ham, der misbruger disse tal offentligt. Hvis vi altså sammenligner underskuddet i forhold til bruttonationalproduktet med vore EF-partnere, så kan jeg sige, at det danske underskud udgør ca. 4 pct. af nationalproduktet, det tyske nogenlunde det samme, nemlig 3,9 pct., det engelske 3,3 pct., det hollandske og belgiske underskud 4,5 pct. og 6,6 pct. Det vil altså ganske enkelt sige, at det danske underskud på ingen måde ligger i overkant sammenlignet med andre lande, som vi naturligt kan sammenligne os med, og der er endog et meget langt stykke vej op til eksempelvis Italien og Irland. Nu befrygter jeg naturligvis, at det yderligere kan give hr. Svend Andersen (Rosk. a.) anledning til at udstrække sin mistillid til andre venligsindede nationer. Jeg håber i så fald, at de vil kunne bevare fatningen.

Jeg vil også ved denne lejlighed advare kraftigt mod at hæfte for meget af opmærksomheden ved bruttokasseunderskuddet. Det må fremhæves, at der ved opgørelsen af dette begreb ikke er taget hensyn til indbetalinger ved salg af statsobligationer og statsgældsbeviser. Dette salg vil indbringe meget betydelige beløb. Bruttokasseunderskuddet er altså næsten udelukkende af interesse ved vurderingen af de rente- og kreditpolitiske problemer, men det er bestemt ikke velegnet, når det drejer sig om at vurdere de samfundsokonomiske virkninger af finansloven. I alt ca. 20 mia kr. af bruttokasseunderskuddet på ca. 32 mia kr. svarer til kapitaludgifter, dvs. beløb, der ikke skyldes forbrug hos staten, og som ikke er indkomst for private husholdninger eller virksomheder. Det kommer klart frem, når staten køber obligationer, når ATP